Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2016 m. birželio 9 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Aplinka — Atliekos — Vežimas — Reglamentas (EB) Nr. 1013/2006 — 2 straipsnio 35 dalies g punkto iii papunktis — Neteisėtas vežimas — Klaidinga ar nenuosekli informacija, pateikta šio reglamento VII priede nurodytame dokumente — 50 straipsnio 1 dalis — Sankcijos, taikytinos minėto reglamento nuostatų pažeidimo atveju — Proporcingumas“

Byloje C-69/15

dėl *Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság* (Budapešto administracinis ir darbo teismas, Vengrija) 2015 m. vasario 2 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2015 m. vasario 16 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Nutrivet D.O.O.E.L.

prieš

Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség

TEISINGUMO TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas T. von Danwitz, teisėjai C. Lycourgos (pranešėjas), E. Juhász, C. Vajda ir K. Jürimäe,

generalinis advokatas Y. Bot,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— Vengrijos vyriausybės, atstovaujamos M. Z. Fehér, G. Koós ir M. Tátrai,

— Liuksemburgo vyriausybės, atstovaujamos D. Holderer,

— Nyderlandų vyriausybės, atstovaujamos B. Koopman, M. Bulterman ir H. Stergiou,

— Europos Komisijos, atstovaujamos L. Havas, A. Sipos ir D. Loma-Osorio Lerena,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

* Proceso kalba: vengrų.

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2006 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1013/2006 dėl atliekų vežimo (OL L 190, 2006, p. 1), iš dalies pakeisto 2013 m. kovo 20 d. Komisijos reglamentu (ES) Nr. 255/2013 (OL L 79, 2013, p. 19, toliau – Reglamentas Nr. 1013/2006), 2 straipsnio 35 dalies g punkto iii papunkčio, 18 straipsnio 1 dalies a punkto ir 50 straipsnio išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant *Nutrivet D.O.O.E.L.* ir *Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség* (Nacionalinė aplinkos ir gamtos apsaugos generalinė inspekcija, toliau – Nacionalinė gamtos apsaugos inspekcija) ginčą dėl administracinių baudų, kurias pastaroji skyrė už atliekų vežimą reglamentuojančių teisės aktų pažeidimus.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

3 Reglamento Nr. 1013/2006 1, 7, 15, 21 ir 33 konstatuojamosiose dalyse nustatyta:

„(1) Aplinkos apsauga yra šio reglamento pagrindinis ir svarbiausias tikslas bei sudedamoji dalis; šio reglamento poveikis tarptautinei prekybai yra tik šalutinis.

<...>

(7) Svarbu organizuoti ir reguliuoti atliekų vežimo priežiūrą ir kontrolę taip, kad būtų atsižvelgiama į būtinybę išsaugoti, apsaugoti ir pagerinti aplinkos kokybę bei žmonių sveikatą, ir taip, kad būtų skatinamas vienodesnis reglamento taikymas Bendrijoje.

<...>

(15) Vežant III, IIIA ar IIIB prieduose išvardytas naudojimui skirtas atliekas, reikėtų užtikrinti minimalų priežiūros ir kontrolės lygį reikalaujant, kad tokias atliekas vežant būtų pateikiama tam tikra informacija.

<...>

(21) Vežant naudojimui skirtas atliekas, valstybės narės turėtų galėti užtikrinti, kad atliekų tvarkymo įmonėse įrenginiuose, kurioms taikoma [1996 m. rugsėjo 24 d. Tarybos direktyva 96/61/EB dėl taršos integruotos prevencijos ir kontrolės (OL L 257, 1996, p. 26; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 3 t., p. 80), iš dalies pakeista 2006 m. sausio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 166/2006 (OL L 33, 2006, p. 1)], būtų taikomi geriausi prieinami būdai, kaip apibrėžta toje direktyvoje, laikantis įmonei įrenginiui suteikto leidimo. Valstybės narės taip pat turėtų galėti užtikrinti, kad atliekos būtų tvarkomos laikantis Bendrijos teisės aktuose naudojimo operacijoms nustatytų teisiškai privalomų aplinkos apsaugos standartų ir, atsižvelgiant į [2006 m. balandžio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2006/12/EB dėl atliekų (OL L 114, 2006, p. 9)] 7 straipsnio 4 dalį, atliekos būtų tvarkomos pagal atliekų tvarkymo planus, sukurtus pagal tą direktyvą, siekiant užtikrinti Bendrijos teisės aktuose nustatytų teisiškai privalomų naudojimo ar perdirbimo įpareigojimų įgyvendinimą.

<...>

(33) Reikėtų imtis veiksmų, būtinų užtikrinti, kad, vadovaujantis Direktyva 2006/12/EB ir kitais Bendrijos teisės aktais dėl atliekų, Bendrijoje vežamos atliekos ir į Bendriją importuotos atliekos vežimo metu, taip pat ir jas naudojant ar šalinant paskirties šalyje, yra tvarkomos nesukeliant pavojaus žmonių sveikatai ir nenaudojant galinčių pakenkti aplinkai procesų ar metodų. <...>“

4 Pagal Reglamento Nr. 1013/2006 1 straipsnio 1 dalį šiame reglamente nustatomas atliekų vežimo procedūrų ir kontrolės režimas, priklausantis nuo atliekų kilmės, paskirties vietos ir vežimo maršruto, vežamų atliekų tipo ir jų tvarkymo būdo paskirties vietoje.

5 Šio reglamento 2 straipsnyje „Sąvokos“ nustatyta:

„Šiame reglamente:

<...>

12) prekiautojas – tai bet kuris asmuo, atliekantis pagrindinį vaidmenį perkant ir paskui parduodant atliekas, įskaitant tuos prekiautojus, kurie nepradeda atliekų fiziškai valdyti, ir kaip nurodyta Direktyvos 2006/12/EB 12 straipsnyje;

13) tarpininkas – tai bet kuris asmuo, organizuojantis atliekų naudojimą ar šalinimą kitų vardu, įskaitant tuos tarpininkus, kurie nepradeda atliekų fiziškai valdyti, ir kaip nurodyta Direktyvos 2006/12/EB 12 straipsnyje;

14) gavėjas – tai paskirties šalies jurisdikcijai priklausantis asmuo ar įmonė, kuriam atliekos siunčiamos naudojimui ar šalinimui;

15) pranešėjas – tai:
a) kai krovinio kilmės šalis yra valstybė narė – bet kuris tos valstybės narės jurisdikcijoje esantis fizinis ar juridinis asmuo, kuris ketina vežti atliekas arba ketina užsakyti atliekų vežimą, ir kuriam numatyta pareiga pranešti. Pranešėju laikomas vienas iš toliau išvardytų asmenų ar įstaigų, laikantis šiame sąraše nustatytos hierarchijos:

<...>
iv) registruotas prekiautojas, i, ii ir iii punktuose nurodyto pirminio ar antrinio gamintojo arba licenciją turinčio surinkėjo raštu įgaliotas veikti jo vardu, kaip pranešėjas;
v) registruotas tarpininkas, i, ii ir iii punktuose nurodyto pirminio ar antrinio gamintojo arba licenciją turinčio surinkėjo raštu įgaliotas pranešti jų vardu;

<...>

22) išsiuntimo šalis – tai bet kuri šalis, iš kurios planuojama pradėti vežti atliekas arba jos jau vežamos;

23) paskirties šalis – tai bet kuri šalis, į kurią planuojama pradėti vežti arba jau vežamos, atliekos naudojimui ar šalinimui jos teritorijoje, arba nė vienos šalies nacionalinei jurisdikcijai nepriklausanti teritorija, kurioje atliekos yra perkraunamos prieš naudojimą ar šalinimą;

<...>

35) neteisėtas vežimas – tai bet koks atliekų vežimas:

<...>
c) atliekamas turint leidimą, iš susijusių kompetentingų institucijų įgytą klastojant, pateikiant klaidingus duomenis ar sukčiaujant; arba

<...>

g) kuris, atsižvelgiant į 3 straipsnio 2 ir 4 dalyse numatytą atliekų vežimą, yra atliekamas:

<...>

iii) tokiu būdu, kuris iš esmės nenurodytas VII priedo dokumente.“

6 Pagal Reglamento Nr. 1013/2006 3 straipsnio „Bendroji procedūrų sistema“ 2 dalį:

„Jei vežama daugiau kaip 20 kg atliekų, toliau nurodytam naudojimui skirtų atliekų vežimui taikomi bendri 18 straipsnyje nustatyti informacijos reikalavimai:

a) III ar IIIB prieduose nurodytoms atliekoms;

<...>“

7 Šio reglamento 18 straipsnyje „Tam tikra informacija, lydinti vežamas atliekas“ numatyta:

„1. 3 straipsnio 2 ir 4 dalyse nurodytoms atliekoms, kurias numatyta vežti, taikomi šie procedūriniai reikalavimai:

a) Siekiant padėti stebėti šių atliekų vežimą, vežimą organizuojantis išsiuntimo šalies jurisdikcijai priklausantis asmuo užtikrina, kad vežamas atliekas lydėtų VII priede nurodytas dokumentas.

b) VII priede nurodytą dokumentą iki vežimo pradžios pasirašo vežimą organizuojantis asmuo, o naudojimo įmonė įrenginys ar laboratorija bei gavėjas – kai šios atliekos gaunamos.

<...>

3. Tikrinimo, vykdymo, planavimo ir statistiniams tikslams valstybės narės pagal šalies įstatymus gali paprašyti 1 dalyje nurodytos informacijos apie atliekų vežimą, kuriam taikomas šis straipsnis.

<...>“

8 Minėto reglamento 24 straipsnyje „Neteisėtai vežamų atliekų atsiėmimas“ numatyta:

„1. Kai kompetentinga institucija nustato, kad atliekos vežamos neteisėtai, ji nedelsdama apie tai praneša kitoms atitinkamoms kompetentingoms institucijoms.

2. Jei už neteisėtą vežimą atsako pranešėjas, išsiuntimo kompetentinga institucija užtikrina, kad šias atliekas:

a) atsiimtų pranešėjas *de facto*; arba, jei nebuvo pateikta jokio pranešimo;

b) atsiimtų pranešėjas *de jure*; arba, jei tai neįvykdoma;

c) atsiimtų išsiuntimo kompetentinga institucija arba jos vardu fizinis ar juridinis asmuo; arba, jei tai neįvykdoma;

d) išsiuntimo kompetentinga institucija pati arba fizinis ar juridinis asmuo jos vardu alternatyviu būdu naudotų ar pašalintų paskirties arba išsiuntimo šalyje; arba, jei tai neįvykdoma;

e) išsiuntimo kompetentinga institucija pati arba fizinis ar juridinis asmuo jos vardu alternatyviu būdu naudotų arba pašalintų kitoje šalyje, jeigu visos atitinkamos kompetentingos institucijos tam pritaria.

<...>

3. Jei už neteisėtą vežimą atsako gavėjas, paskirties kompetentinga institucija užtikrina, kad šias atliekas naudotų ar šalintų aplinkai saugiu būdu:

a) gavėjas; arba, jei tai neįvykdoma;

b) pati kompetentinga institucija arba jos vardu fizinis ar juridinis asmuo.

<...>

9. 2 straipsnio 35 punkto g papunktyje apibrėžto neteisėto vežimo atveju šį vežimą organizuojančiam asmeniui priskiriami tie patys šiame straipsnyje nustatyti įpareigojimai, kaip ir pranešėjui.

<...>“

9 Pagal to paties reglamento 42 straipsnį „Procedūriniai reikalavimai importui iš [1989 m. kovo 22 d. pasirašytą, 1993 m. vasario 1 d. Tarybos sprendimu 93/98/EEB (OL L 39, 1993, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 18 t., p. 304) Europos ekonominės bendrijos vardu patvirtintą Bazelio konvenciją dėl pavojingų atliekų tarpvalstybinių pervežimų bei jų tvarkymo kontrolės] pasirašiusios šalies ar iš kitų teritorijų nepaprastosios padėties ar karo metu“:

„1. Kai šalinimui skirtos atliekos į Bendriją yra importuojamos iš Bazelio konvenciją pasirašiusių šalių, II dalies nuostatos taikomos *mutatis mutandis* su 2 ir 3 dalyje išvardytomis adaptacijomis ir papildymais.

<...>

4. Vežti galima tik tada, jei:

a) pranešėjas gavo išsiuntimo, paskirties ir prireikus tranzito kompetentingų institucijų raštišką leidimą ir jei yra laikomasi nustatytų sąlygų;

b) sutartis tarp pranešėjo ir gavėjo buvo sudaryta ir galioja, kaip reikalaujama 4 straipsnio 4 punkto antroje pastraipoje ir 5 straipsnyje;

c) finansinė garantija arba lygiavertis draudimas buvo įgytas ir galioja, kaip reikalaujama 4 straipsnio 5 punkto antroje pastraipoje ir 6 straipsnyje;

d) yra užtikrinam[as] 49 straipsnyje nurodytas aplinkos tvarkymas saugiu būdu.

<...>“

10 Pagal Reglamento Nr. 1013/2006 45 straipsnį „Procedūriniai reikalavimai importui iš Bazelio konvenciją pasirašiusios šalies, kurioje netaikomas [EBPO Tarybos sprendimas C(2001) 107 *final* dėl naudojimui skirtų atliekų tarpvalstybinio vežimo kontrolės peržiūros], ar kitų teritorijų nepaprastosios padėties ar karo metu:

„Kai naudojimui skirtos atliekos į Bendriją yra importuojamos iš:

a) šalies, kurioje netaikomas [Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos (EBPO)] sprendimas; <...>

<...>

42 straipsnis taikomas *mutatis mutandis*.“

11 Šio reglamento 49 straipsnio „Aplinkos apsauga“ 1 dalyje nurodyta:

„Gamintojas, pranešėjas ir įmonės, dalyvaujančios vežant atliekas ir (arba) jas naudojant ar šalinant, imasi būtinų priemonių, užtikrinančių, kad, visą vežimo laikotarpį bei naudojant ir šalinant, atliekos būtų tvarkomos nesukeliant pavojaus žmogaus sveikatai ir aplinkai saugiu būdu. Direktyvos 2006/12/EB 4 straipsnio reikalavimų ir Bendrijos teisės aktų dėl atliekų būtina laikytis visų pirma tuomet, kai vežama Bendrijoje.“

12 Šio reglamento 50 straipsnyje „Vykdymas valstybėse narėse“ numatyta:

„1. Valstybės narės nustato sankcijų, taikytinų už šio reglamento nuostatų pažeidimus, taisykles ir imasi visų priemonių, kurios yra būtinos joms įgyvendinti. Nustatytos sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios. <...>

<...>

4. Atliekų vežimo patikra apima dokumentų tikrinimą, tapatybės patvirtinimą ir prireikus fizinę atliekų patikrą.

<...>“

13 To paties reglamento IC priedo „Specialūs pranešimo ir judėjimo dokumentų pildymo nurodymai“ 15 punktas suformuluotas taip:

„Paprastai gavėjas yra 10 langelyje nurodytas šalinimo arba naudojimo įrenginys. Tačiau kai kuriais atvejais gavėjas gali būti asmuo iš kitos struktūros, pvz., prekybininkas, tarpininkas arba juridinis asmuo, pvz., šalinimo arba naudojimo įrenginio, nurodyto 10 langelyje, būstinė arba pašto adresas. Norėdamas būti gavėju, prekybininkas, tarpininkas arba juridinis asmuo turi priklausyti paskirties šalies jurisdikcijai ir jam turi priklausyti atliekos siuntos pristatymo į paskirties šalį metu arba jis turi turėti teisę kokiu nors kitu teisiniu būdu kontroliuoti tas atliekas. Tokiais atvejais 2 langelyje turi būti pateikiama informacija apie prekybininką, tarpininką ar juridinį asmenį.“

14 Reglamento Nr. 1013/2006 III priede „Atliekų, kurioms taikomi 18 straipsnyje numatyti bendri informacijos reikalavimai, sąrašas“, nurodomos „Atliekos, išvardytos „žaliajame“ sąraše“ (toliau – žaliasis sąrašas).

15 Reglamento Nr. 1013/2006 VII priede „Atliekų vežimą lydinti informacija, kaip nurodyta 3 straipsnio 2 ir 4 dalyse“ pateikiamas šio reglamento 18 straipsnio 1 dalyje nurodytas dokumentas (toliau – lydimasis dokumentas). Šis VII priedas išdėstytas taip:

Važtaraščio informacija (1)

1. Asmuo, organizuojantis vežimą Pavadinimas: Adresas: Asmuo ryšiams: Tel.: Faksas E. paštas:			**2. Importuotojas/gavėjas** Pavadinimas: Adresas: Asmuo ryšiams: Tel.: Faksas E. paštas:
3. Faktinis kiekis: tonos (Mg):	m^3:		**4. Faktinė vežimo data:**
5.a) 1-asis vežėjas (2) Pavadinimas: Adresas: Asmuo ryšiams: Tel.: Faksas E. paštas: Transporto priemonės: Perdavimo data: Parašas	**5.b) 2-asis vežėjas** Pavadinimas: Adresas: Asmuo ryšiams: Tel.: Faksas E. paštas: Transporto priemonės: Perdavimo data: Parašas		**5.c) 3-iasis vežėjas** Pavadinimas: Adresas: Asmuo ryšiams: Tel.: Faksas E. paštas: Transporto priemonės: Perdavimo data: Parašas
6. Atliekų gamintojas (3) **Pirminis (-iai) gamintojas (-ai), antrinis gamintojas (-ai) arba surinkėjas:** Pavadinimas: Adresas: Asmenys ryšiams: Tel.: Faksas E. paštas:			**8. Naudojimo būdas (arba prireikus šalinimo būdas, jeigu tai atliekos, nurodytos 3 straipsnio 4 dalyje):** R kodas/D kodas: **9. Įprastas atliekų apibūdinimas:**
7. Atliekų naudojimo įrenginys ☐ **Laboratorija** ☐ Pavadinimas: Adresas: Asmuo ryšiams: Tel.: Faksas E. paštas:			**10. Atliekų identifikavimas** *(įrašyti atitinkamus kodus):* i) Bazelio konvencijos IX priedas: ii) OECD *(jeigu skiriasi nuo i)):* iii) IIIA priedas (4): iv) IIIB priedas (5): v) EB atliekų sąrašas: vi) Nacionalinis kodas:
11. Susijusios šalys/valstybės:			
Eksportas/išsiuntimas	Tranzitas		Importas/paskirtis
12. Vežimą organizuojančio asmens deklaracija: Aš patvirtinu, kad pateikta visa man žinoma informacija yra teisinga. Aš taip pat patvirtinu, kad su gavėju raštu buvo sudaryti galiojantys sutartiniai įsipareigojimai *(nereikalinga, jeigu vežamos 3 straipsnio 4 dalyje nurodytos atliekos):* Vardas, pavardė: Data: Parašas			
13. Gavėjo parašas, gavus atliekas: Vardas, pavardė: Data: Parašas			
PILDO NAUDOJIMO ĮRENGINYS ARBA LABORATORIJA:			
14. Atvežtas atliekas gavo naudojimo įrenginys ☐ **arba laboratorija** ☐ Gautas kiekis: tonos (Mg): m^3: Vardas, pavardė: Data: Parašas			

(1) Informacija, lydinti atliekų vežimą pagal „žaliąjį“ sąrašą, kai tokios atliekos skirtos naudoti arba laboratoriniams tyrimams pagal Reglamentą (EB) Nr. 1013/2006. Rengiant šį dokumentą taip pat reikėtų vadovautis Reglamento (EB) Nr. 1013/2006 IC priede pateiktais atitinkamais specialiaisiais nurodymais.
(2) Jeigu veža daugiau nei trys vežėjai, pridėti informaciją, kuri reikalaujama 5 langelio a, b ir c punktuose.
(3) Kai vežimą organizavęs asmuo nėra atliekų gamintojas arba surinkėjas, turi būti pateikta informacija apie atliekų gamintoją arba surinkėją.
(4) Reikia išvardyti visus atitinkamus kodus, nurodytus Reglamento (EB) Nr. 1013/2006 IIIA priede. Kai kurie įrašai pagal Bazelio konvenciją, kaip antai B1100, B3010 ir B3020, taikomi tik konkretiems atliekų srautams, kaip nurodyta IIIA priede.
(5) Reikia naudoti Reglamento (EB) Nr. 1013/2006 IIIB priede išvardytus BEU kodus.“

Vengrijos teisė

16 2012 m. Atliekų įstatymo Nr. CLXXXV (*a hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény*, *Magyar Közlöny* 2012/160; toliau – Atliekų įstatymas) 19 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Į Vengrijos teritoriją atliekos gali būti įvežtos pagal [Reglamento Nr. 1013/2006] ir Vyriausybės nutarimo dėl tarptautinio atliekų judėjimo nuostatas.“

17 Šio įstatymo 86 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Fiziniams ar juridiniams asmenims, savarankiškai dirbantiems asmenims ar juridinio asmens statuso neturintiems asmenims, kurie:

a) pažeidžia įstatymų nuostatas, tiesiogiai taikomas Europos Sąjungos teisės aktų nuostatas ar administracijos sprendimus atliekų tvarkymo srityje,

b) vykdo atliekų tvarkymo veiklą, kurią vykdyti reikia gauti valdžios institucijų leidimą, reikia būti jų įregistruotam ar joms apie tai pranešti, be tokio leidimo, neįregistruoti ar apie tai nepranešę arba tokią veiklą vykdo skirtingomis, nei nurodytos šiuose dokumentuose, sąlygomis, arba

c) už aplinkos apsaugą atsakingai institucijai netinkamai pateikė arba visiškai nepateikė informacijos apie šalutinių produktų gamybą ar atsiradimą arba naudoja, išleidžia į apyvartą arba saugo atliekas kaip prekes arba šalutinius produktus,

baudą už atliekų tvarkymo tvarkos pažeidimus skiria kompetentinga aplinkos apsaugos institucija, vadovaudamasi vyriausybės nutarimu, kuriuo nustatomos išsamios baudų už atliekų tvarkymo tvarkos pažeidimus skyrimo taisyklės.“

18 2001 m. gruodžio 21 d. Vyriausybės nutarimo Nr. 271/2001 dėl baudų už pažeidimus atliekų tvarkymo srityje dydžio, jų skyrimo ir apskaičiavimo tvarkos (*hulladékgazdálkodási bírság mértékéről, valamint kiszabásának és megállapításának módjáról szóló 271/2001. Kormányrendelet*, *Magyar Közlöny 2001/150*; toliau – vyriausybės nutarimas) 1 straipsnyje nustatyta:

„1. Nepažeidžiant šio nutarimo 2 straipsnio 4–8 dalių ir 3 straipsnio 4 dalies nuostatų, bauda apskaičiuojama šiame nutarime numatytą bazinę baudą dauginant iš priede nurodyto atitinkamo koeficiento, dėl kurio šios bazinės baudos dydis kinta.

<...>

3. Skiriama tokia didžiausia bazinė bauda atliekų tvarkymo srityje (toliau – bazinė bauda):

<...>

f) neteisėto tarptautinio nepavojingų atliekų vežimo atveju – 200 000 forintų [Vengrijos (HUF)].“

<...>

5. Gali būti skiriama 25–100 % taikant šio straipsnio 3 ir 4 dalis ir 2 straipsnio 3 dalį, išskyrus šio straipsnio 3 dalies e punkte numatytus atvejus, apskaičiuojamų baudų dydžio bazinė bauda, jeigu pažeidėjas pašalino atsiradusias pasekmes ir nutraukia neteisėtus veiksmus iki sprendimo skirti baudą priėmimo.“

19 Vyriausybės nutarimo 3 straipsnyje nurodyta:

„1. Apskaičiuojant baudą pirmiausia reikia nustatyti bazinės baudos dydį.

<...>

4. Neteisėto tarptautinio atliekų vežimo atveju (įvežant, išvežant arba per nacionalinę teritoriją vežant tranzitu) mokėtina bauda apskaičiuojama dauginant 1 straipsnio 3 dalies f–g punktuose nustatytus bazinės baudos dydžius iš atliekų svorio. Jeigu atliekų svorio tiksliai nustatyti neįmanoma, ji apskaičiuojama atsižvelgiant į vertinant numanomų svorių intervalo vidurkį, išreikštą tonomis.“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

20 Iš nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad Vengrijos valdžios institucijoms 2013 m. spalio 15 ir 18 d. atlikus dviejų sunkvežimių su buvusios Jugoslavijos Respublikos Makedonijos numeriais, kurie buvo pasirengę įvažiuoti į Vengrijos teritoriją, kontrolę paaiškėjo, kad jais buvo gabenamos atitinkamai 23,2 ir 21,8 tonos popieriaus atliekų, priskirtinų prie žaliojo sąrašo. Kiekvienas krovinys turėjo lydimąjį dokumentą ir tarptautinį transporto priemonės važtaraštį.

21 Dėl pirmojo krovinio reikia pasakyti, jog lydimojo dokumento 1 langelyje buvo nurodyta, kad *Nutrivet* organizuoja vežimą, 2–7 langeliuose, – kad *Hamburger Recycling Group GmbH*, esanti Vyner Noidorfe (Austrija), buvo importuotoja ir gavėja ir sykiu naudojimo įrenginys, o tarptautiniame transporto priemonės važtaraštyje nurodyta, kad šis krovinys turėjo būti pristatytas į *Hamburger Hungária Kft.*, pagal Vengrijos teisę veikiančios bendrovės, įsteigtos Dunauivaroše (Vengrija), buveinės vietą.

22 Dėl antrojo krovinio, lydimojo dokumento 1 langelyje nurodyta, kad *Nutrivet* organizuoja vežimą, 2 langelyje – kad *Hamburger Recycling Group* buvo importuotoja-gavėja, 7 langelyje, – kad *Hamburger Hungária* buvo naudojimo įrenginys, o tarptautinio transporto priemonės važtaraštyje ir kituose Vengrijos valdžios institucijoms pateiktuose dokumentuose nurodyta, kad šis krovinys taip pat turėjo būti pristatytas minėtos bendrovės buveinės adresu.

23 Šių dviejų lydimųjų dokumentų 11 langelyje „Susijusios šalys / valstybės“ nurodyta buvusi Jugoslavijos Respublika Makedonija, Serbija ir Vengrija.

24 Nacionalinė gamtos apsaugos inspekcija konstatavo, kad abiem atliekų vežimo atvejais lydimasis dokumentas neatitiko Reglamento Nr. 1013/2006 nuostatų tiek, kiek jo 2 ir 7 langelių turinys neatitiko 11 langelio turinio, ir tiek, kiek galutinės šių atliekų pristatymo vietos nebuvo galima tiksliai nustatyti. Per procedūrą, pradėtą prieš *Nutrivet*, ji bendradarbiavo su šia nacionaline gamtos apsaugos inspekcija, jai perduodama, be kita ko, 2013 m. spalio 18 ir 25 d., naują lydimąjį dokumentą, pataisytą dėl kiekvieno krovinio, ir kitus dokumentus, skirtus informacijai, esančiai šiame pataisytame dokumente, pagrįsti. Iš šių dokumentų aiškiai matyti, kad krovinių gavėja ir galutinė paskirties vieta abiem atvejais yra *Hamburger Hungária*.

25 2013 m. spalio 30 d. sprendimais nacionalinė gamtos apsaugos inspekcija, remdamasi Atliekų įstatymu, skyrė *Nutrivet* baudas už pareigos, susijusios su atliekų valdymu, nevykdymu, ir įpareigojo šią bendrovę padengti su procedūra susijusias išlaidas. Dėl pirmojo krovinio baudos dydis ir procedūros išlaidos buvo nustatytos atitinkamai 1 160 000 HUF (apytiksliai 3 738 eurai) ir 124 942 HUF (apytiksliai 402 eurai). Dėl antrojo krovinio baudos dydis ir procedūros išlaidos buvo nustatytos atitinkamai 1 090 000 HUF (apytiksliai 3 513 eurų) ir 182 250 HUF (apytiksliai 587 eurai). Ši institucija motyvavo savo sprendimus remdamasi tuo, kad, atsižvelgiant į tai, kas buvo konstatuota per administracinę procedūrą, nagrinėjami kroviniai buvo neteisėti, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1013/2006 2 straipsnio 35 dalies g punkto iii papunktį. Nustatydama šių baudų dydį minėta institucija, taikydama vyriausybės nutarimą, taikė bazinį dydį nagrinėjamų atliekų rūšiai (200 000 HUF, t. y. apytiksliai 3 205 eurus), kurį ji sumažino maksimaliu 75 % dydžiu atsižvelgdama į *Nutrivet* bendradarbiavimą. Be to, ji tokį nustatytą dydį (50 000 HUF) padaugino iš vežamų atliekų svorio.

26 *Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság* (Budapešto administracinių ir darbo bylų teismas, Vengrija) pateiktame ieškinyje *Nutrivet* prašo, be kita ko, panaikinti minėtus sprendimus. Ji tvirtina, kad pagal Reglamento Nr. 1013/2006 2 straipsnio 35 dalies g punkto iii papunkčio formuluotę „tokiu būdu, kuris iš esmės nenurodytas VII priedo dokumente“ nukreipiama į situaciją, kai svarbi informacija aplinkos apsaugos požiūriu yra nuslepiama ar nenurodoma, o ne į situaciją, kai lydimajame dokumente pateikiama klaidinga informacija, o teisinga informacija aiškiai išplaukia iš kitų turimų dokumentų. Taip pat ji nurodo, kad ši nuostata neturėtų būti aiškinama plačiai, nebent

laikomas neteisėtu bet koks vežimas, dėl kurio lydimasis dokumentas buvo užpildytas klaidingai, ir kad reikia atskirti atvejį, kai klaida padaryta tyčia siekiant suklaidinti kontrolės institucijas, ir atvejį, kai klaida išplaukia iš paprasto administracinės pareigos neįvykdymo.

27 Nacionalinė gamtos apsaugos inspekcija prašo atmesti ieškinį. Ji tvirtina, kad pagrindinėje byloje nagrinėjamas atliekų vežimas turėjo būti atliekamas su tinkamai užpildytais dokumentais, laikantis Reglamento Nr. 1013/2006 18 straipsnio ir VII priedo reikalavimų. Ji pripažįsta, kad „importuotojas-gavėjas“, kurio pavadinimas turi būti nurodytas šio dokumento 2 langelyje, gali skirtis nuo to paties dokumento 7 langelyje nurodyto „panaudojimo įrenginio“, tačiau tvirtina, kad tokiu atveju pagal reglamento IC priedo 15 punktą prekybininkas arba tarpininkas turi priklausyti paskirties šalies jurisdikcijai.

28 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo prašymu nacionalinė gamtos apsaugos inspekcija aiškiai pripažino, kad ji žinojo atliekų vežimo maršrutą, nors lydimieji dokumentai nebuvo tinkamai užpildyti. Taip pat ji pripažino, kad ji neįgyvendino procedūros, numatytos Reglamento Nr. 1013/2006 24 straipsnyje, nenurodė įsikišti nagrinėjamoms kompetentingoms institucijoms ir nenurodė grąžinti neteisėtais laikomų atliekų krovinių.

29 Tokiomis aplinkybėmis *Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság* (Budapešto administracinių ir darbo bylų teismas) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1. Ar atvejis, kai atliekų vežimą organizuojančio asmens pagal Reglamento Nr. 1013/2006 VII priedą pateikto dokumento langeliuose – 2 (duomenys apie importuotoją ar gavėją), 7 (duomenys apie naudojimo įrenginį) ir 11 (duomenys apie susijusias šalis arba valstybes) – nurodyta informacija nedera, nors ji aiškiai nurodyta tarptautinio vežimo važtaraštyje (ir kituose turimuose dokumentuose), pripažintinas atliekų vežimu, atliekamu „tokiu būdu, kuris iš esmės nenurodytas VII priedo dokumente“, kaip tai suprantama pagal minėto reglamento 2 straipsnio 35 dalies g punkto iii papunktį?

2. Tuo atveju, jeigu į pirmąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai, ar pripažintina proporcinga už tai skirta bauda, kuri yra tokio paties dydžio kaip ir paskirta asmeniui, neįvykdžiusiam pareigos užpildyti Reglamento Nr. 1013/2006 VII priede pateiktą dokumentą?

3. Ar būtinas Reglamento Nr. 1013/2006 VII priede pateiktą dokumentą pildžiusio asmens siekis suklaidinti kompetentingas institucijas tam, kad būtų pripažinta, jog atliekos vežtos neteisėtai, kaip tai suprantama pagal minėto reglamento 2 straipsnio 35 dalies g punkto iii papunktį?

4. Ar tam, kad būtų pripažinta, jog atliekų vežimas, atliekamas „tokiu būdu, kuris iš esmės nenurodytas VII priedo dokumente“, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1013/2006 2 straipsnio 35 dalies g punkto iii papunktį, yra neteisėtas, reikšminga, kad konkrečiai nenurodyta informacija ar duomenys būtų svarbūs aplinkosaugai? Jeigu būtų atsakyta teigiamai, kokia šio reglamento VII priede pateikto dokumento informacija ar duomenys laikytini svarbiais aplinkosaugai?

5. Ar galima pripažinti, kad atliekų vežimas, atliekamas „tokiu būdu, kuris iš esmės nenurodytas VII priedo dokumente“, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1013/2006 2 straipsnio 35 dalies g punkto iii papunktį, tuo atveju, kai institucija nesiėmė to reglamento 24 straipsnyje nurodytos procedūros, nepranešė susijusioms institucijoms ir nenurodė grąžinti neteisėtai vežtų atliekų?

6. Kaip aiškintina ir nagrinėtina Reglamento Nr. 1013/2006 18 straipsnio 1 dalies a punkte numatyta jurisdikcija?

7. Kaip aiškintina Reglamento Nr. 1013/2006 IC priedo 15 punkto nuostata, pagal kurią prekybininkas arba tarpininkas gali būti gavėjas tik jei jis priklauso paskirties šalies jurisdikcijai?“

Pirminės pastabos

30 Visų pirma reikia pažymėti, kad, kaip matyti iš nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą, atrodo, jog pagrindinėje byloje nagrinėjamos atliekos buvo importuotos iš trečiųjų šalių, t. y. iš buvusios Jugoslavijos Respublikos Makedonijos. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo prejudiciniai klausimai suponuoja, kad Reglamento Nr. 1013/2006 42 ir 45 straipsniai netaikytini šiuo atveju.

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl pirmojo, trečiojo–penktojo klausimų

31 Savu pirmuoju ir trečiuoju–penktuoju klausimais, kuriuos reikia nagrinėti kartu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar Reglamento Nr. 1013/2006 2 straipsnio 35 dalies g punkto iii papunktį reikia aiškinti taip, kad atliekų, kaip antai nurodytų šio reglamento III priede, skirtų perdirbti, vežimas turi būti kvalifikuojamas kaip neteisėtas, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą, kai su šiuo vežimu susijusiame lydimajame dokumente pateikiama klaidinga ar nenuosekli informacija apie importuotoją (gavėją), panaudojimo įrenginį ir susijusias šalis (valstybes), ir ar šiam kvalifikavimui turi reikšmės teisinga šios informacijos nuoroda kituose dokumentuose, pateiktuose kompetentingoms institucijoms, siekis suklaidinti šias institucijas, minėtos informacijos reikšmė aplinkos apsaugai ir tai, kaip minėtos institucijos įgyvendina procedūras, numatytas minėto reglamento 24 straipsnyje.

32 Šiuo aspektu visų pirma reikia pažymėti, kad Reglamento Nr. 1013/2006 1 konstatuojamoje dalyje skelbiama, kad jo tikslas yra aplinkos apsauga. Be to, pagal minėto reglamento 7 konstatuojamąją dalį svarbu organizuoti ir reguliuoti atliekų vežimo priežiūrą ir kontrolę, kad būtų atsižvelgiama į būtinybę išsaugoti, apsaugoti ir gerinti aplinkos kokybę ir žmonių sveikatą.

33 Kiek tai susiję su atliekų, kaip antai nagrinėjamų pagrindinėje byloje, priskirtinų prie žaliojo sąrašo ir skirtų naudoti, vežimu, to paties reglamento 15 konstatuojamoje dalyje patikslinta, kad reikia užtikrinti minimalų priežiūros ir kontrolės lygį, t. y. reikalauti vežant pateikti tam tikrą informaciją.

34 Taigi, siekiant palengvinti tokių atliekų vežimo stebėjimą, Reglamento Nr. 1013/2006 18 straipsnyje numatyta pareiga asmeniui, priskirtinam išvežimo valstybės kompetencijai, kuris organizuoja vežimą, prižiūrėti, kad šios atliekos būtų vežamos turint lydimąjį dokumentą, kurio kompetentingos nacionalinės institucijos gali reikalauti tyrimo, šio reglamento taikymo kontrolės, planavimo ar statistikos tikslais (šiuo klausimu žr. 2013 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *Ragn-Sells*, C-292/12, EU:C:2013:820, 65 punktą). Jei šis dokumentas yra vienintelis išsamios informacijos, nurodytos šiame reglamente, apie atliekų vežimą šaltinis tam, kad susijusių šalių kompetentingos valdžios institucijos galėtų vykdyti priežiūros ir kontrolės uždavinius, kurie joms tenka pagal tą patį reglamentą, jis turi būti tinkamai užpildytas tokio vežimo organizatoriaus.

35 Šiuo tikslu reikia pažymėti, kad informacija, kuri turi būti privalomai nurodyta lydimajame dokumente, kiek tai susiję, be kita ko, su importuotoju (gavėju), panaudojimo įrenginiu ir susijusiomis šalimis (valstybėmis), leidžia užtikrinti tinkamą vežimo stebėjimą. Iš tiesų, ši informacija yra ne tik svarbi aplinkos apsaugai, bet ir būtina geram priežiūros ir kontrolės uždavinių vykdymui, siekiant išsaugoti, apsaugoti ir pagerinti aplinkos kokybę ir žmonių sveikatą.

36 Iš to išplaukia, kad tuo atveju, kai lydimajame dokumente yra tokios rūšies klaidinga ar nenuosekli informacija, minėti priežiūros ir kontrolės uždaviniai negali būti užtikrinti remiantis Reglamentu Nr. 1013/2006, nes kompetentingos valdžios institucijos, tinkamai neinformuotos apie susijusio vežimo tvarką, negali užtikrinti tinkamo šio vežimo stebėjimo tam, kad būtų išvengta nuostolių aplinkai ir žmonių sveikatai kenksmingos veiklos.

37 Šiuo atveju iš nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, viena vertus, kad pagrindinėje byloje nagrinėjamų lydimųjų dokumentų 2 langelyje nurodoma ne bendrovė, kuriai pagrindinėje byloje nagrinėjamas atliekų vežimas iš tiesų skirtas, t. y. *Hamburger Hungária*, įsteigta Dunauivaroše, o kita bendrovė, įsteigta kitoje valstybėje narėje, t. y. *Hamburger Recycling Group*, esanti Vyner Noidorfe. Kita vertus, vieno iš šių dokumentų 7 langelyje pastaroji bendrovė nurodyta kaip panaudojimo įrenginys, nors ji nėra įsisteigusi paskirties šalyje, nurodytoje šio dokumento 11 langelyje, t. y. Vengrijoje.

38 Atsižvelgiant į šias klaidas ir nenuoseklumą, atrodo, kad pagrindinėje byloje nagrinėjami lydimieji dokumentai neleidžia savaime užtikrinti pagrindinėje byloje nagrinėjamų atliekų vežimo stebėjimo. Taigi toks atliekų vežimas turi būti laikomas neteisėtu vežimu, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1013/2006 2 straipsnio 35 dalies g punkto iii papunktį.

39 Todėl laikytina, kad tokių atliekų, kaip nurodytos šio reglamento III priede, skirtų naudoti, vežimas turi būti kvalifikuojamas kaip neteisėtas, kaip tai suprantama pagal minėto reglamento 2 straipsnio 35 dalies g punkto iii papunktį, jei lydimajame dokumente yra klaidingos ar nenuoseklios informacijos, kaip pateikta pagrindinėje byloje nagrinėjamuose lydimuosiuose dokumentuose, kiek tai susiję su importuotoju (gavėju), panaudojimo įrenginiu ir susijusiomis šalimis (valstybėmis).

40 Šios išvados nepaneigia tai, kad informacija, kurią nurodyti reikalaujama lydimajame dokumente, tinkamai pateikiama kituose kompetentingoms valdžios institucijoms prieinamuose dokumentuose. Be to, šiuo aspektu neturi reikšmės tyčios nebuvimas ir procedūrų, numatytų minėto reglamento 24 straipsnyje, nevykdymas.

41 Iš tiesų, reikia pažymėti, kad Reglamento Nr. 1013/2006 2 straipsnio 35 dalies g punkto iii papunktyje neminima jokia aplinkybė iš šių trijų.

42 Konkrečiai, visų pirma kalbant apie informacijos, kurią nurodyti reikalaujama lydimajame dokumente, buvimą kituose dokumentuose, reikia pažymėti, kad šiame lydimajame dokumente turi būti pateikti išsamūs duomenys apie atliekų vežimą, siekiant šiuo reglamentu užsibrėžtų vežimo priežiūros ir kontrolės tikslų. Toks dokumentas nustatomas specialiuose teisės aktuose ir juo stengiamasi pasiekti teisės aktų, reglamentuojančių atliekų vežimą, tikslus, o kiti dokumentai, kaip antai tarptautinis transporto priemonės važtaraštis ar sąskaita faktūra, tokio tikslo neturi.

43 Be to, iš Reglamento Nr. 1013/2006 2 straipsnio 35 dalies g punkto iii papunkčio matyti, kad nagrinėjama atliekų vežimo tvarka turi būti patikslinta lydimajame dokumente, o ne kitur. Šia pareiga palengvinamas toks vežimas, remiantis šio reglamento 18 straipsnio 1 dalies a punktu, ir užtikrinama veiksminga kontrolė, leidžianti nedelsiant įvertinti būtinybę atlikti susijusių atliekų fizinį patikrinimą. Iš tiesų, atliekų – vežamų ar atvežtų į paskirties vietą – kontrolės veiksmingumas sustiprinamas tuo, kad tranzito valstybės ar paskirties valstybės institucijos, susipažinusios su lydimuoju dokumentu, nedelsdamos sužino reikiamus duomenis ir joms nereikia vėliau atlikti patikrinimų, kurie neišvengiamai yra ilgi ir brangūs, nes būtina sulaikyti susijusį krovinį.

44 Antra, dėl klausimo, ar į siekį suklaidinti kompetentingas institucijas turi būti atsižvelgta siekiant nustatyti, ar atliekų vežimas yra teisėtas, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1013/2006 2 straipsnio 35 dalies g punkto iii papunktį, reikia pažymėti, kad šios nuostatos formuluotėje nenumatyta, kad duomenų, kurie turi būti nurodyti minėto reglamento VII priede minimuose lydimuosiuose dokumentuose, klaidos ir neatitikimai turi būti sukčiavimo rezultatas.

45 Be to, ar klaida buvo padaryta tyčia ar ne, vis dėlto, jei ji lemia nenuoseklumą, ji įpareigoja susijusias valstybių narių kontrolės institucijas atlikti patikrinimus *ex post*, o dėl to skubi vežimo kontrolė, remiantis vien Reglamento Nr. 1013/2006 VII priedu, tampa neįmanoma, jei šios dviejų tipų klaidos turi būti vertinamos vienodai bent jau pažeidimo kvalifikavimo etape.

46 Trečia, dėl procedūrų, numatytų Reglamento Nr. 1013/2006 24 straipsnyje, įgyvendinimo nebuvimo, reikia pažymėti, kad nei šiuo straipsniu, nei jokioje kitoje šio reglamento nuostatoje nenustatytas ryšys tarp šių procedūrų ir neteisėto vežimo nustatymo. Priešingai, kadangi šiame straipsnyje, remiantis jo formuluote, numatytos tik atliekos, kurios yra neteisėto vežimo dalykas, minėtame straipsnyje numatytų procedūrų neįgyvendinimas neturi reikšmės tam, kad nagrinėjamas vežimas kvalifikuojamas kaip neteisėtas, kaip tai suprantama pagal šio reglamento 2 straipsnio 35 dalį.

47 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į pirmąjį ir trečiąjį–penktąjį klausimus reikia atsakyti taip: Reglamento Nr. 1013/2006 2 straipsnio 35 dalies g punkto iii papunktį reikia aiškinti taip, kad atliekų, kaip antai nurodytų šio reglamento III priede, skirtų naudoti, vežimas turi būti kvalifikuojamas kaip neteisėtas, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą, kai su šiuo vežimu susijusiame lydimajame dokumente pateikiama klaidinga ar nenuosekli informacija, kaip antai pagrindinėje byloje nagrinėjamuose lydimuosiuose dokumentuose esanti informacija, kiek tai susiję su importuotoju (gavėju), panaudojimo įrenginiu ir susijusiomis šalimis (valstybėmis), neatsižvelgiant į tai, kad ši informacija tinkamai nurodoma kituose kompetentingoms valdžios institucijoms pateiktuose dokumentuose, į siekį suklaidinti šias institucijas ir į tai, kad minėtos institucijos įgyvendina procedūras, numatytas to paties reglamento 24 straipsnyje.

Dėl antrojo klausimo

48 Antruoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės teiraujasi, ar Reglamento Nr. 1013/2006 50 straipsnio 1 dalis, pagal kurią sankcijos, valstybių narių nustatomos už šio reglamento nuostatų pažeidimus, turi būti, be kita ko, proporcingos, aiškintina kaip draudžianti nacionalinės teisės aktus, kaip antai nagrinėjamus pagrindinėje byloje, kuriuose numatyta, kad tuo atveju, kai lydimajame dokumente pateikiama klaidinga ar nenuosekli informacija, skiriama bauda, kurios pagrindinis dydis atitinka baudos dydį, taikomą už pareigos užpildyti šį dokumentą pažeidimą.

49 Šiuo klausimu pažymėtina, kad pagal Reglamento Nr. 1013/2006 50 straipsnio 1 dalį valstybės narės įpareigotos nustatyti „sankcijų, taikytinų už šio reglamento nuostatų pažeidimus, taisykles <...>“, ir patikslinama, kad „šios sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir įtikinamos [atgrasomos]“. Reikia konstatuoti, kad minėtame reglamente nėra konkretesnių minėtų nacionalinių sankcijų taikymo taisyklių ir, be kita ko, nenurodytas aiškus kriterijus, kaip vertinti tokių sankcijų proporcingumą.

50 Pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką, nesant suderintų Sąjungos teisės aktų dėl sankcijų, taikomų nesilaikant šiais teisės aktais nustatytoje tvarkoje numatytų sąlygų, valstybės narės turi teisę pasirinkti, jų manymu, tinkamas sankcijas. Vis dėlto savo kompetenciją jos turi įgyvendinti laikydamosi Sąjungos teisės ir jos bendrųjų principų, taigi ir proporcingumo principo (2012 m. vasario 9 d. Sprendimo *Urbán*, C-210/10, EU:C:2012:64, 23 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).

51 Šiuo klausimu primintina, kad siekiant įvertinti, ar nagrinėjama sankcija atitinka proporcingumo principą, reikia atsižvelgti, be kita ko, į pažeidimo, už kurį siekiama nubausti, pobūdį, sunkumą ir sankcijos dydžio nustatymo taisykles (2013 m. birželio 20 d. Sprendimo *Rodopi-M 91*, C-259/12, EU:C:2013:414, 38 punktas ir jame nurodyta teismo praktika). Tad proporcingumo principo valstybės narės turi laikytis ir vertindamos veiksnius, į kuriuos galima atsižvelgti nustatant baudą (2012 m. vasario 9 d. Sprendimo *Urbán*, C-210/10, EU:C:2012:64, 54 punktas).

52 Galiausiai, nacionalinis teismas, atsižvelgdamas į faktines ir teisines nagrinėjamos pagrindinės bylos aplinkybes, turi įvertinti, ar dėl nustatytos sankcijos dydžio neviršijama to, kas būtina nagrinėjamuose teisės aktuose nurodytiems tikslams pasiekti. Iš tiesų dėl proporcingumo principo taikymo konkrečiu atveju turi nuspręsti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, kuris turėtų patikrinti, ar nacionalinės priemonės suderinamos su Sąjungos teise, nes Teisingumo Teismas yra kompetentingas tik pateikti pastabas dėl Sąjungos teisės nuostatų, kuriomis remdamasis prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas galėtų išspręsti tokio suderinamumo klausimą, aiškinimo (šiuo klausimu žr. 2010 m. liepos 29 d. Sprendimo *Profaktor Kulesza, Frankowski, Jóźwiak, Orłowski*, C-188/09, EU:C:2010:454, 30 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

53 Kalbant apie sankcijas, taikytinas už Reglamento Nr. 1013/2006, kuriuo siekiama užtikrinti aukštą aplinkos ir žmonių sveikatos apsaugos lygį, nuostatų pažeidimą, Teisingumo Teismas savo 2015 m. lapkričio 26 d. Sprendime *Total Waste Recycling* (C-487/14, EU:C:2015:780, 55 punktas) yra nusprendęs, kad nacionalinis teismas, tikrindamas, ar tokia sankcija proporcinga, pirmiausia privalo atsižvelgti į dėl tokio pažeidimo galinčią atsirasti riziką aplinkos apsaugai ir žmonių sveikatai.

54 Šiuo atveju pagrindinėje byloje nagrinėjamuose lydimuosiuose dokumentuose esančia klaidinga ir nenuoseklia informacija, kaip matyti iš šio sprendimo 38 punkto, pažeidžiamos Reglamento Nr. 1013/2006 nuostatos. Todėl tokiam pažeidimui iš principo gali būti taikoma tokia pati sankcija, kaip ir ta, kuri numatyta už pareigos užpildyti lydimąjį dokumentą pažeidimą.

55 Tačiau, pagal Teisingumo Teismo praktiką baudos, kuria nubaudžiama už atliekų vežimą, dėl kurio lydimajame dokumente pateikiama klaidinga ar nenuosekli informacija, kurios dydis atitinka baudos, taikomos už pareigos užpildyti šį dokumentą pažeidimą, dydį, paskyrimas laikomas proporcingu, jei padaryto pažeidimo aplinkybės leidžia konstatuoti, kad tai vienodo sunkumo pažeidimai atsižvelgiant į riziką, kuri kyla aplinkos apsaugai ir žmonių sveikatai, o tai patikrinti turi prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas (šiuo klausimu žr. 2015 m. lapkričio 26 d. Sprendimo *Total Waste Recycling*, C-487/14, EU:C:2015:780, 54 ir 56 punktus).

56 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į antrąjį klausimą reikia atsakyti taip: Reglamento Nr. 1013/2006 50 straipsnio 1 dalis, pagal kurią sankcijos, valstybės narės nustatomos už šio reglamento nuostatų pažeidimus, turi būti proporcingos, aiškintina taip, kad už atliekų vežimą, dėl kurio to paties reglamento VII priede nurodytame lydimajame dokumente pateikiama klaidinga ar nenuosekli informacija, iš principo gali būti skiriama bauda, kurios dydis atitinka baudos, paskirtos už pareigos užpildyti šį dokumentą pažeidimą, dydį. Atlikdamas tokios sankcijos proporcingumo kontrolę, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi ypač atsižvelgti į riziką, kurią gali sukelti minėtas pažeidimas aplinkos apsaugai ir žmonių sveikatai.

Dėl šeštojo ir septintojo klausimų

57 Savo šeštuoju ir septintuoju klausimais, kuriuos reikia nagrinėti kartu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikiantis teismas iš esmės klausia, kaip reikia aiškinti sąvoką „išsiuntimo šalies jurisdikcijai priklausantis asmuo“, esančią Reglamento Nr. 1013/2006 18 straipsnio 1 dalies a punkte, ir šio reglamento IC priedo 15 punkte esančią sąvoką „turi priklausyti paskirties šalies jurisdikcijai“.

58 Šiuo klausimu primintina, kad pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką SESV 267 straipsnyje numatyta procedūra yra bendradarbiavimo tarp Teisingumo Teismo ir nacionalinių teismų priemonė, dėl kurios Teisingumo Teismas nacionaliniams teismams pateikia Sąjungos teisės aiškinimą, būtiną pastariesiems norint priimti sprendimą nagrinėjamose bylose (2014 m. kovo 13 d. Sprendimo *FIRIN*, C-107/13, EU:C:2014:151, 29 punktas ir 2015 m. spalio 6 d. Sprendimo *Capoda Import-Export*, C-354/14, EU:C:2015:658, 23 punktas).

59 Vykstant šiam bendradarbiavimui, klausimams dėl Sąjungos teisės aiškinimo taikoma svarbos prezumpcija. Teisingumo Teismas gali atsisakyti priimti sprendimą dėl nacionalinio teismo pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą, tik jeigu akivaizdu, kad prašomas Sąjungos teisės išaiškinimas neturi jokio ryšio su pagrindinės bylos faktais arba dalyku, jeigu problema hipotetinė arba jeigu Teisingumo Teismas neturi faktinės ir teisinės informacijos, būtinos tam, kad būtų galima naudingai atsakyti į jam pateiktus klausimus (2014 m. kovo 13 d. Sprendimo *FIRIN*, C-107/13, EU:C:2014:151, 30 punktas ir 2015 m. kovo 5 d. Sprendimo *Banco Privado Português ir Massa Insolvente do Banco Privado Português*, C-667/13, EU:C:2015:151, 36 punktas).

60 Šiuo atveju reikia konstatuoti, kad savo prašyme priimti prejucinį sprendimą prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nenurodo, kodėl būtini šeštasis ir septintasis klausimai ginčui pagrindinėje byloje išspręsti, ir nepateikia būtinų argumentų, kad būtų galima naudingai į juos atsakyti.

61 Todėl šeštąjį ir septintąjį prejudicinius klausimus reikia pripažinti nepriimtinais.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

62 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (ketvirtoji kolegija) nusprendžia:

1. **2006 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1013/2006 dėl atliekų vežimo, iš dalies pakeisto 2013 m. kovo 20 d. Komisijos reglamentu (ES) Nr. 255/2013, 2 straipsnio 35 dalies g punkto iii papunktį reikia aiškinti taip, kad atliekų, kaip antai nurodytų šio reglamento III priede, skirtų naudoti, vežimas turi būti kvalifikuojamas kaip neteisėtas, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą, kai su šiuo vežimu susijusiame dokumente, nurodytame to paties reglamento VII priede, pateikiama klaidinga ar nenuosekli informacija, kaip antai pagrindinėje byloje nagrinėjamuose lydimuosiuose dokumentuose esanti informacija, kiek tai susiję su importuotoju (gavėju), panaudojimo įrenginiu ir susijusiomis šalimis (valstybėmis), neatsižvelgiant į tai, kad ši informacija tinkamai nurodoma kituose kompetentingoms valdžios institucijoms pateiktuose dokumentuose, į siekį suklaidinti šias institucijas ir į tai, kad minėtos institucijos įgyvendina procedūras, numatytas to paties reglamento 24 straipsnyje.**

2. **Reglamento Nr. 1013/2006, iš dalies pakeisto Reglamentu Nr. 255/2013, 50 straipsnio 1 dalis, pagal kurią sankcijos, valstybės narės nustatomos už šio reglamento nuostatų pažeidimus, turi būti proporcingos, aiškintina taip, kad už atliekų vežimą, dėl kurio to paties reglamento VII priede nurodytame lydimajame dokumente pateikiama klaidinga ar nenuosekli informacija, iš principo gali būti skiriama bauda, kurios dydis atitinka baudos, paskirtos už pareigos užpildyti šį dokumentą pažeidimą, dydį. Atlikdamas tokios sankcijos proporcingumo kontrolę, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi ypač atsižvelgti į riziką, kurią gali sukelti minėtas pažeidimas aplinkos apsaugai ir žmonių sveikatai.**

Parašai.